

F. t. l. vedr. love som følge af skatteforvaltningsloven

dermed til, hvad der er gældende efter ovennævnte bekendtgørelses § 2.

Til § 108

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering af lovens § 75 har Skatteministeriet i bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 fastsat regler om adgangen til at påklage afgørelser om indkomstgrundlaget i en række love, herunder lov om social pension, lov om social service og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension. Med de foreslåede formuleringer i §§ 107, 109 og 110 af de relevante bestemmelser i de førnævnte love er der ikke behov for en supplerende hjemmel i nærværende lov, og § 75 foreslås derfor ophævet som overflødig.

Til § 109

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering har Skatteministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 om indkomstgrundlaget i en række love. Forslaget til klagebestemmelse indebærer, jf. skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3, at afgørelser om indkomstgrundlaget kan påklages til skatteankenævnet, men ikke til højere administrativ myndighed. De foreslåede klageregler svarer dermed til, hvad der er gældende efter ovennævnte bekendtgørelses § 2.

Til § 110

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering har Skatteministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 om indkomstgrundlaget i en række love. Forslaget til klagebestemmelse indebærer, jf. skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3, at afgørelser om indkomstgrundlaget kan påklages til skatteankenævnet, men ikke til højere administrativ myndighed. De foreslåede klageregler svarer dermed til, hvad der er gældende efter ovennævnte bekendtgørelses § 2.

Til § 111

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger.

Med hjemmel i bl.a. den gældende formulering har Skatteministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 654 af 26. juni 2000 om indkomstgrundlaget i en række love. Forslaget til klagebestemmelse indebærer, jf. skatteforvaltningslovens § 5, stk. 1, nr. 1, og § 11, stk. 1, nr. 3, at afgørelser om indkomstgrundlaget kan påklages til skatteankenævnet, men ikke til højere administrativ myndighed. De foreslåede klageregler svarer dermed til, hvad der er gældende efter ovennævnte bekendtgørelses § 2.

Til nr. 2

Forslaget indeholder ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af en myndighedsbetegnelse som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 112

Forslaget indeholder en ændring, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om en nødvendig konsekvensrettelse af en myndighedsbetegnelse som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 113

Forslaget indeholder en ændring, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om en nødvendig konsekvensrettelse af en myndighedsbetegnelse som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 114

Forslaget indeholder en ændring, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om en nødvendig konsekvensrettelse af en myndighedsbetegnelse som led i den nye organisering af skat-